

„København, den 16. Maj 1917.

Under Henvisning til § 3 i Lov af 8. Maj 1917 om Naturfredning, hvorefter det tilkommer Folketinget at vælge to Medlemmer af det i Loven omhandlede Overfredningsnævn, skal man anmode Hr. Formanden om at ville foranledige det paagældende Valg foretaget og sætte Justitsministeriet i Kundskab om dettes Udfald.

Zahle.

Topsøe-Jensen.

Til Formanden for Folketinget,“

Det nævnte Valg vil komme paa Dagsordenen for et senere Møde.

Ved Skrivelser af 21. og 29. ds. meddeler Finansministeren, hvad der er foretaget i Anledning af tvende i indeværende Rigsdagssamling af Folketinget henviste Andragender.

Skrivelserne vil blive optaget i Tillæg B.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

(Første Behandlingen findes i Tidenden Sp. 3555; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2513).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (*H. P. Hansen* [Sorø Amts 3die Valgkreds]): Der har i Udvalget været Enighed om at søge at faa Lovforslaget om Saltvandsfiskeri ført frem til endelig Vedtagelse i denne Rigsdagssamling, og hele Udvalget har derfor tiltraadt de af Landstinget foretagne Ændringer i det af Folketinget i Samlingen 1915—16 vedtagne Lovforslag med Undtagelse af Ændringerne i § 7. Af de øvrige af Landstinget vedtagne Ændringer er nogle af mindre Betydning, medens andre griber stærkere ind. Naar Udvalget alligevel har vedtaget at anbefale det høje Folketing at tiltræde dette fra Landstinget oversendte Lovforslag, er det, fordi vi har

villet vise Villie til at føre Sagen igennem, idet vi haaber, at Landstinget saa vil gøre Gengæld ved at vedtage Lovforslaget i den Form, som Folketingsudvalget nu foreslaar at give det, og som vi haaber, at det høje Folketing her vil slutte sig til.

Naar Landstinget har foreslaaet en anden Affattelse af § 7, end Folketinget gav den, skyldes det formodentlig Velvillie fra Landstingets Side overfor et Mindretal, som væsentlig maa siges at repræsentere Aalegaardsejernes Interesser: I den Kommission, der i sin Tid var nedsat til at forberede et Lovforslag derom til Rigsdagen, var der ogsaa et Mindretal, som krævede særlig Beskyttelse for Aalegaardsejerne. Flertallet i Kommissionen søgte at stille sig saa imødekomende overfor Mindretallet som muligt, men hver Gang der af Flertallet var gjort en Indrømmelse til Mindretallet, tog Mindretallet et andet Standpunkt, flyttede sig længere og længere til højre for til sidst at stille et særligt Mindretalsforslag. Jeg har en Følelse af, at det er gaaet paa lignende Maade i Landstinget, at man ogsaa der har villet gøre Indrømmelser til Mindretallet, og at Følgen er blevet, at Mindretallet til sidst er kommet til at staa med sit eget Forslag, og at Flertallet er kommet saa langt bort fra Folketingets Forslag, at det ikke har kunnet komme tilbage dertil.

Flertallet har i Landstinget henvist til, at der nu var nedsat en Kommission, som skulde tage hele Spørgsmaalet om Aalegaard retten under Behandling, og foreslog derfor, at man skulde blive ved den bestaaende § 6, indtil denne Kommission var færdig. Det forekommer imidlertid Folketingets Udvalg, at der ingen Anledning er til at vente saa længe. Den Kommission, der er nedsat angaaende Aalegaardsspørgsmaalet, bliver ikke færdig med sit Arbejde i Sommer og sikkert heller ikke til Vinter, og det kan ikke ventes, at der i den kommende Sommer vil blive fremsat Forslag om Afløsning af Aalegaard retten. Der vil saaledes gaa 2 à 3 Aar, inden man, naar saa vidt. Naar det er Tilfældet, skønner Udvalget ikke, at der er Grund til at vente med at foretage saadanne Forandringer i den gamle § 6, den nuværende § 7, som man mener vil være formaalstjenlige saavel for Fiskerne som for Aalegaards-

Rettelse.

Sp. 3831, L. 13 f. n.: „to“, læs: ti.